

All jordisk sällhet har jör mig
lik drömmen hastigt flytt.
Min ungdomstid förvandlat sig
uti ett bistånd grymt.
Att sitta ensam i en cell
med en bedrövad själ. ---

Forshälla, Bhl.

VFF 860 s. 1-8

Göteborgs cellfängelse det är ett vackert hus.
Men inom dessa murar, där är så höga kurar
det skingrar solens ljus. ---
Noter s. 806.

Valla, Bh1.

VFF 1319 s. 807-808

Å Göteborgs cellfängelse det är ett vackert hus.
Men inom dessa murar, där är så höga kurar,
det skingrar solens ljus.
Med noter.

Valla, Ehl.

VFF 1319 s. 806

Fly du livets mörka timma,
och försvinn i glömskans natt.
Snart syns nådasolen glimma,
förrän mitt öga blir för matt.---

Varberg, Hall.

IFGH 867 s. 50-52

Barnmörkare / Högskola

Min ädla ungdom den är nu förfluten
blott minnet utav känslan lever kvar.
Min ungdomsblomma den är nu avbruten
och jag på lastens bana vandrat har ---

Torrskog, Dls.

IFGH 888 s. 8-9

Den minste yngste tjuven stack pengar i sin mun,
och därför fick han bära en bult av tio pund ---

Järbo, Dls.

IFGH 2966 s. 22

Varer nu glade min fiender all,
det går allt efter eder vilja.
Jag föres nu bort från edert förtall
Gud vill mig från eder nu skilja.
Jag föres nu bort nordöst i bojor. ---

Valtorp, Vgl.

IFGH 4724 s. 32-38

Det lyster mig att en visa sjunga,
om någon är som vill lyssna till.
Ty uti denna bur jag sitter fången,
jag tvungen är att något ta mig till. ---

Ärtemark, Dls.

IFGH 1201 s. 38-42

Fängelsevår

Till fängelset jag vandrar så stilla,
vid sidan av mig går en vakt,
som vill mig till fängelset föra,
snart sitter jag innanför lås ---

Ärtemark, Dls.

IFGH 1201 s. 49-51

Jag får sitta här nu i min ensliga bur
med ett trängtande hjärta i brand
som en fågel i bur, som ett oskyldigt djur
inom reglade dörrar och bom ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 54-55

Jag får sitta här nu i min ensliga bur,
med ett längtande hjärta i brand.
Som en fågel i bur, som ett oskyldigt djur,
ännom reglade dörrar och bom ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 54-55

Be

Ljuset i mitt rum, ett fönster som ett öga,
där solen tittar in, ifrån sin himmel höga.
Där solen bryter sig på hundra tusen sätt,
och galler är därför som ett spindelväv så tätt. --

V. Tunhem, Vgl.

IFGH 1986 s. 35

9

Ej må vi sörja, ej må vi klaga,
Polisen vår broder är alltid oss när.
Och han har lovat att hand om oss taga.
Trots alla motstånd till Kurran det bär.

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2085 s. 26

En yngling inom fängelsets murar i mörkret satt
han suckade och kring naturen ljud sucken matt.
Jag kommer Klara, men när vet Gud
låt kedjan svara, hon är min brud. ---

St. Lundby, Vgl.

IFGH 2155 s. 6

Jag är en fattig fånge, omkring en tretti år,
som sitter bakom galler och bom som är så hård ---

Köla, Värml.

IFGH 5830 s. 22, 23